

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 8. S. Benedicti Biscopi itinera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Concilio tibi scriberemus, & omnes, quid actum fuisset, certiores fierent. Idque maxime ideo, quod multi ex Confratribus nostris in medio Nationum Barbarum, Longobardorum, Sclavorum, Francorum, Gotborum, & Britonum versentur. Omnes sciendi cupidi sunt, quid circa Fidem agatur, & quo magis juvare nos possunt, si concordēs simus, eo magis nos aversarentur, si circa hanc Fidei Quæstionem iis scandalum poneremus. Mittimus Viros, Confessionem Fidei omnium nostrum, quotquot sumus, Episcoporum Septentrionis, & Occidentis tibi tradituros, non vero ad disputandum tanquam de Doctrina incerta, & mutationi obnoxia. Et infra: Tanquam Fratres recipimus omnes Episcopos, nobiscum omnia docere volentes, quæ in hac Confessione continentur; damnamus vero omnes illos, qui hanc rejiciunt, nec ullo tempore feremus, ut in nostra Communione sint, nisi errorem correxerint. Secunda huic Epistolæ Pontifex, & omnes Episcopi, in Concilio Romano præsentēs, subscripserunt.

§. VIII.

S. Benedicti Biscopii itinera.

Sub idem tempus, & forte ante Concilium Romanum, Summus Pontifex in Angliam remisit S. Benedictum Biscopium,

Sæculum VII
A. C. 680.

p. 688.

p. 689.

p. 692.

Sæculum VII
A.C. 680. *Quarto iter illuc instituerat anno circiter 670. postquam Adriano Abbati Monasterii S. Petri Cantuariæ curam commisisset. Tunc multos Libros Ecclesiasticos, partim coemptos, partim dono acceptos in Angliam retulerat, cumque in reditu Viennam divertisset, etiam ex illa Civitate libros aliquos antea emptos, & in domibus amicorum depositos, repetiit. In Angliam reversus, ad Egfridum Regem Nordhumbriæ detulit omnia, quæ in itineribus suis ad incrementum Religionis fecisset, quid Romæ & in aliis locis circa Disciplinam Ecclesiasticam & Monasticam didicisset, ostenditque libros & Reliquias, quas attulerat. His Regis animum usque adeo demulsit, ut ei territorium septuaginta familiarum, id est, totidem agros, ex quibus familia ali solet, donaverit, ubi Monasterium in honorem S. Petri ædificaret.*

Igitur Monasterium ad ostium Viramnis, unde nomen Virimuthum sortitum est, anno 674. Regni Egfridi quarto, Indictione secunda extruxit.

Post unius anni spatium Benedictus in Galliam delatus, inde structores murales adduxit, qui Ecclesiam suam ex lapidibus & more Romano fornicatam ædificarent. Et quia in Britannia nulli erant

vit. to. 2. Act.

p. 104.

Sup. Lib.

XXXIX.

§. 43.

erant Vitriarii, ejusmodi opificibus quoque accersitis, Ecclesiæ aliarumque ædium fenestris specularia inseruit. Ita Angli artem hanc didicerunt. Præterea omnia ad Officium Altaris & Ecclesiam necessaria, quæ in illa Regione inveniri non poterant, sive vasa sive ornamenta ex Provinciis ultramarinis advehi curavit. Tandem ut ea, quæ in Gallia quoque deerant, compararet, quinto Romam profectus est. Sed ante hoc iter aliud fundavit Monasterium; nam cum Rex Egfridus cerneret, quam pie usus fuisset priore Beneficio, alterum quoque fundum quadraginta familiarum in loco, qui *Girve*, seu Jarovia, dicebatur, duabus leucis a Virimutho distante, eidem donavit, ubi Monasterium in honorem S. Pauli conderet. In eo Ceolfridus Presbyter primus Abbas fuit, atque hæc duo Monasteria S. Petri & S. Pauli tam arcte unita erant, ut una Congregatio videretur. Benedictus Biscopus etiam Monasterio S. Petri Abbatem præfecit, Propinquum suum Esterwinum, quod ipse frequenter iter faceret. Cum igitur quinto Romæ fuisset, inde innumeros omnis generis libros, & plurimas Reliquias, multas quoque imagines Sanctorum ad decorandam S. Petri Ecclesiam retulit. Secundum mandata a Rege Egfrido accepta ab Agathone Papa Privilegium obtinuit,

Sæculum VII
A. C. 680.

S. Benedicti
Biscopii iti-
nera.

8.

sæculum VII tinuit, quo Monasterii Libertati consule-
A. C. 680. batur. Tandem cantum & Cæremo-
 nias Romanas in illud invehere cupiens,
 rogavit Pontificem, ut sibi in Angliam
 redituro Joannem Ecclesiæ S. Petri Can-
 torem, & ad S. Martinum Romæ Abba-
 tem socium daret, quod etiam Papa con-
 cessit.

Ceterum Agatho Papa Joanni Abba-
 ti mandata dedit majoris momenti, nem-
 pe, ut Fidem Ecclesiæ Anglicanæ gna-
 viter exploraret, & Romam perscribe-
 ret; quippe Pontifex scire volebat, non
 solum quid ceteræ Provinciæ, sed etiam
 quid Anglia de Hæresi Monothelitarum
 sentiret. Joannes Abbas Acta Concilii
 Romæ sub Sancto Martino Papa celebra-
 ti secum detulit, atque in Anglia Conci-
 lio, quod Theodorus Archiepiscopus in
 Causa ejusdem Hæresis Monothelita-
 rum Egfridi Regis anno decimo, decimo
 quinto Cal. Octobr. Indictione octava,
 id est, anno 680. decimo septimo Sept.
 celebravit, interfuit. Locus, ubi Patres
 convenerunt, vulgo *Etsfeld* dicebatur.
 Porro in eo Concilio Ecclesia Anglicana
 Fidem suam profitetur, atque edicit,
 quod recipiat quinque Concilia Gene-
 ralia & Concilium S. Martini Papæ, quod
 damnatos ab his Conciliis damnet, &
 receptos recipiat. Unum hujus Con-
 cillii Exemplar Joanni datum, quod Ro-
 manam

Bed. IV. hist.
 c. 18.

c. 17.

c. 18.

mam deferret. Ipse sua ex parte Con-
cilium S. Martini Papæ Monachis S. Be-
nedicti Biscopii describendum dedit.

Sæculum VII
A.C. 680.

Joannes etiam ordinem scriptum,
quo Festa toto anno celebranda erant,
reliquit, cujus exemplaria multi sibi
compararunt, cantum vero Romanum
viva voce alios docuit. Cantores peri-
tissimi ex omnibus illius Regionis Mo-
nasteriis ad eum audiendum veniebant,
multi, ut ad se inviseret, invitabant.
Tandem in Galliam trajecit, Romam re-
diturus; sed in via morbo correptus,
diem oppetiit. Amici ejus corpus ad
Ecclesiam S. Martini Turonensis trans-
ferri, & honorifice sepeliri curarunt;
nam eo diverterat, cum in Angliam pro-
ficisceretur, jam pridem S. Martino, cu-
jus Nomini Monasterium Joannis Abba-
tis Romæ dicatum erat, devotissimus,
eumque Monachi humanissime susce-
ptum rogaverant, ut in reditu iterum
ad ipsos inviseret. Comites quoque
dederant, qui iter facientem juvarent.

Ceterum Obitus ejus non obstitit,
quo minus Confessio Fidei Anglorum Ro-
mam deferretur, ubi maximo omnium
& Summi Pontificis gaudio excepta est.

S. Benedictus Biscopus duo sua Mona-
stera imaginibus Roma allatis exorna-
vit. In intima Ecclesiæ S. Petri parte
Iconem S. Virginis, & duodecim Apo-

Hist. Eccles. Tom. IX. C c stolo

Sæculum VII stolorum, in pariete ad meridiem spectante Historias Evangelii, & ad septentrionem Visiones Apocalypticas collocavit. Erant autem imagines istæ plana superficie. Itaque, etiam litterarum rudibus, Ecclesiam subeuntibus undique rerum gestarum imagines aspectu pulchræ, utilesque objiciebantur, scilicet, JESUS CHRISTUS, & Sancti ejus; qua ratione Gratia Incarnationis, & ultimi judicii terror in Fidelium memoriam reducebantur. Ita de his Beda, qui has imagines suis oculis vidit.

n. 9. Benedictus Biscopius in Monasterio S. Pauli affixit multas effigies, quæ veteris, novique Testamenti concordiam representabant, quales sunt Isaaci portantis ligna sui Sacrificii, & JESU CHRISTI Crucem bajulantis. Item Serpentis ænei, & JESU CHRISTI crucifixi.

§. IX.

S. Wilfridi Reditus.

Concilio Romano soluto S. Wilfridus in Angliam redire, atque latam Sententiam Theodoro Archiepiscopo Regique Egfrido exhibere jussus est. Privilegium quoque ab Agathone Pontifice Monasterio suo Riponensi impetravit, & quod Ecclesiis Angliæ solatium futurum sciebat, multas Reliquias, quibus singulorum Sanctorum Nomina adscripserat, multas

vitæ per
Eddi. c. 31.
c. 44.